

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **J. V.**, bytem X, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 22.6.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 9.6.2015 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 9.6.2015 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 30.3.2015 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou ze dne 22.6.2015 k výzvě soudu doplněnou se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 9.6.2015 č.j. X, jímž byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 30.3.2015, kterým jí byl odňat ode dne 24.4.2015 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-jih ze dne 23.3.2015 již není invalidní pro invaliditu třetího stupně, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 25%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 9.6.2015 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě z jednání ze dne 4.6.2015 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobkyně není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položce 8a) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-15%, a žalobkyni byla přiznána horní hranice vymezeného rozpětí, která byla ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky navýšena o 10% s přihlédnutím k dalším komorbiditám na celkových 25%, proto nemohlo být*

námítkám žalobkyně vyhověno.

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle ní její zdravotní stav, který stručně popsala, nadále odpovídá invaliditě, neboť se nezlepšil, když v lednu 2014 podstoupila TEP prav. kol. kloubu a potíže přetrvávají; závěrem požadovala zrušení napadeného rozhodnutí. (K žalobě byla připojena i kopie napadeného rozhodnutí a lékařských zpráv.)

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě OSSZ Plzeň-jih ze dne 23.3.2015 i ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námítkách dne 4.6.2015 ČSSZ pracoviště Plzeň soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána nadále invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položce 8a) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 15%, která ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena o 10% na celkových 25% (datum zániku invalidity: 23.3.2015, tj. datum jednání OSSZ).

*Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 25.9.2015 navrhla ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) Z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 9.6.2015 bylo žalobkyni doručeno dne 11.6.2015.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován v soudem prodloužené lhůtě po jednání konaném dne 13.1.2016 za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Dle doložené zdravotní dokumentace a vyšetření ortopedem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, když u žalobkyně se jedná o poškození vazivového aparátu s nestabilitou obou kolenních kloubů, více pravého kolenního kloubu, uvedené v kapitole XV, oddílu B, položce 10 b) přílohy vyhlášky, pro které stanovuje míru poklesu pracovní schopnosti při rozmezí 20-30% horní hranicí 30% vzhledem k chronicitě průběhu onemocnění, nestabilitě obou kolenních kloubů i přes používání kompenzačních pomůcek. Vzhledem k dalším onemocněním žalobkyně, zejména k VAS Th a L páteře, LS syndromu s kořenovou lézí L5, postižení statiky a dynamiky bederní páteře středního stupně se dle § 3 odstavce 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10%, takže celkově činí 40%. S ohledem

na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobkyně komise konstatovala, že není v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ Plzeň- jih a námitkového řízení ve smyslu úplného oduznutí invalidity třetího stupně při přiřazení funkčního postižení ke kapitole XV, oddílu B, položce 8a) a stanovení míry poklesu pracovní schopnosti 15%, resp. při navýšení o 10% pro dalším onemocnění 25%. *Změna stupně invalidity stanovena komisí dne 23.3.2015*, tj. oduznutí invalidity třetího stupně a přiznání invalidity prvního stupně. Komise souhlasila, že nebyl důvod pro ponechání třetího stupně invalidity, ale vzhledem k prokazatelnému funkčnímu postižení, zejména nestability a statiky kolenních kloubů vyplývající z doložených lékařských nálezů a z vyšetření ortopedem při jednání komise je odůvodněné přiznání invalidity prvního stupně, když klinický stav odpovídá středně těžkému postižení. Dle komise žalobkyně není schopna práce spojené s větší fyzickou námahou, s manipulací s těžkými břemeny, delší stání stáním a chůzí, je schopna lehčí fyzické práce spíše na zkrácený úvazek a vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány, jak uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 30.3.2015* a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala ponechání invalidity, s ohledem na její zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 13.1.2016 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně*, nikoli pro invaliditu třetího či druhého stupně, proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 9.6.2015 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 30.3.2015 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobkyně nadále invalidní, i když pro jiné zdravotní postižení a pouze pro invaliditu prvního stupně, neboť míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 40%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-jih a poté na ČSSZ (25% *míry poklesu*), kdy žalobkyně nebyla nadále uznána invalidní, proto bylo žalovanou rozhodnuto o odnětí invalidního důchodu, ač dle komise se jednalo nadále o invaliditu prvního stupně.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní a to pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), *o čemž vydá rozhodnutí*, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. *změna invalidity z třetího na první stupeň a tedy i změna nároku na výplatu invalidního důchodu tentokrát pro invaliditu prvního stupně*, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 73/2015-60 ze dne 16.3.2016.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však náhradu nákladů řízení nepožadovala, proto žádnému z účastníků nebyla náhrada nákladů řízení přiznána.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 16. března 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně